

29 Φεβρουαρίου, 1996

[ARTEMΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 457/94)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σχέδια υπηρεσίας — Η ερμηνεία
τους έργου της Ε.Δ.Υ. — Πεδίο επέμβασης του Δικαστηρίου.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου — Ου-
σία και αξία της — Η ανάγκη ειδικής αιτιολογίας προς παραγνώριση 5
της — Δεν ικανοποιήθηκε στην κριθείσα περίπτωση — Η σύσταση πα-
ραγνώριστηκε ακύρωσ με την επίκληση κατοχής πλεονεκτήματος.

Ο αιτητής αμφισβήτησε την επαναπροαγωγή του ενδιαφερομένου
μέρους σε Κτηνιατρικό Λειτουργό Α' αναδρομικά από τον Ιούλιο του 10
1985 (λόγω των πολλαπλών ακυρώσεων και επανεξετάσεων).

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

- 15
1. Οι ισχυρισμοί που σχετίζονται με το θέμα της κατοχής ή μη από
τον αιτητή του πλεονεκτήματος του σχεδίου υπηρεσίας είναι αβά-
σιμτοι. Η ερμηνεία και εφαρμογή της σχετικής πρόνοιας του σχε-
δίου υπηρεσίας βαρύνει αποκλειστικά την ΕΔΥ και το Δικαστήριο
δεν επεμβαίνει στην κρίση της αν η ερμηνεία που δόθηκε ήταν λο- 20
γικά εφικτή.

Η απόφαση της ΕΔΥ ότι ο αιτητής δεν είχε το πλεονέκτημα του
σχεδίου υπηρεσίας, δηλαδή μεταπτυχιακές σπουδές σε κατάλληλη

ειδικότητα, ήταν εύλογα επιτρεπτή και δε χωρεί επέμβαση από το Δικαστήριο.

- 5 2. Το ουσιαστικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η πλειοψηφία της ΕΔΥ που επέλεξε το ενδιαφερόμενο μέρος παραγνωρίζοντας τη σύσταση του διευθυντή υπέρ του αιτητή, έδωσε την απαιτούμενη ειδική αιτιολογία για την παραγνώρισή της. Ο μόνος λόγος που δόθηκε για την παραγνώριση της σύστασης του διευθυντή, ήταν όπως προκύπτει από τα πρακτικά, η κατοχή από το ενδιαφερόμενο μέρος του πλεονεκτήματος που προνοείται από το σχέδιο υπηρεσίας. Η αιτιολογία όμως αυτή δεν είναι επαρκής, έχοντας υπόψη τη σημασία που δίδεται από τη νομολογία στις συστάσεις του προϊστάμενου του τμήματος. Η σύσταση του διευθυντή αποτελεί ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την ΕΔΥ χωρίς να δοθεί ειδική αιτιολογία. Επίσης ο προϊστάμενος του τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης.
- 10
- 15
- 20 3. Στην προκειμένη περίπτωση ο διευθυντής σύστησε τον αιτητή μεταξύ άλλων και λόγω της κάποιας υπεροχής του σε αξία (έστω και οριακής), της υπεροχής του σε αρχαιότητα κατά 6 1/2 μήνες, και της μεγαλύτερης πείρας που απέκτησε όταν εργαζόταν ως ημερομίσθιος Βοηθός Κτηνιατρικός Λειτουργός και ως προϊστάμενος Κτηνιατρικού Σταθμού. Η κατοχή του πλεονεκτήματος από το ενδιαφερόμενο μέρος και η υπεροχή του στα προσόντα δε συνιστά, από μόνη της την απαιτούμενη ειδική αιτιολογία για παραγνώριση της σύστασης του διευθυντή.
- 25
- 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35 *Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,*

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106.

Προσφυγή.

40

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία επαναπροάχθηκε στη θέση του Κτηνιατρικού Λειτουργού Α', αναδρομικά από την 1.7.85 το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του Αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Γ. Κυριακίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Παπαχαραλάμπους και Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

5

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), με την οποία επαναπροάχθηκε, μετά από ακυρωτικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, το ενδιαφερόμενο μέρος Παύλος Τουμάζος στη θέση Κτηνιατρικού Λειτουργού Α', αναδρομικά από 1.7.85. Η επίδικη θέση είναι θέση προαγωγής.

10

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του ημερ. 10.2.93 στην Προσφυγή 1006/91, ακύρωσε την απόφαση της ΕΔΥ που λήφθηκε κατά τη διαδικασία επανεξέτασης της υπόθεσης για το λόγο ότι η ΕΔΥ κατά την επανεξέταση δεν μπορούσε, λόγω της διαφορετικής της σύνθεσης, να λάβει υπόψη την απόδοση των υποψηφίων στην ενώπιόν της συνέντευξη, κατά την αρχική εξέταση της πλήρωσης της θέσης που έγινε το 1985.

20

Η ΕΔΥ, στα πλαίσια της επανεξέτασης που αφορά την παρούσα προσφυγή, εξέτασε την πλήρωση της θέσης με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της αρχικής απόφασης, δηλαδή στις 21.6.85, χωρίς να λάβει υπόψη την απόδοση των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη. Αποφασίστηκε επίσης κατά πλειοψηφία να κληθεί ο διευθυντής του τμήματος για να δώσει νέα σύσταση, με βάση πάντοτε τα τότε δεδομένα. Προηγουμένως είχε ληφθεί προφορικά γνωμάτευση από τη Νομική Υπηρεσία ως προς το κατά πόσο θα ήταν σκόπιμο να μην κληθεί ο διευθυντής για υποβολή σύστασης, δεδομένου ότι, από το σχετικό φάκελο, φαινόταν ότι αυτός και άλλοι λειτουργοί είχαν παλαιότερα απευθύνει επιστολή στον τότε διευθυντή επικρίνοντας κάποια εργασία που είχε κάμει στο παρελθόν το ενδιαφερόμενο μέρος.

25

30

35

Ο διευθυντής μετά από παράκληση της ΕΔΥ και προτού δώσει τη σύστασή του, ερευνήσε και το περιεχόμενο 17 σχετικών με την υπόθεση φακέλων, οι οποίοι περιείχαν τις μηνιαίες εκθέσεις των Κτηνοτροφικών Σταθμών, στους οποίους υπηρέτησαν ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τα έτη 1983, 1984 και τους πρώτους μήνες του 1985. Ο διευθυντής παρουσιάστηκε ενώπιον της

40

ΕΔΥ στις 23.11.93 και έδωσε λεπτομερή εικόνα της σταδιοδρομίας των δύο υποψηφίων από την ημέρα του πρώτου διορισμού τους μέχρι τον ουσιαστικό χρόνο. Αναφέρθηκε επίσης στα ακαδημαϊκά τους προσόντα όπως και στο περιεχόμενο των 17 φακέλων που περιείχαν τις μηνιαίες εκθέσεις των σταθμών στους οποίους υπηρέτησαν οι δύο υποψήφιοι. Ο διευθυντής ανέφερε ότι η ενασχόληση και η ένδειξη ενδιαφέροντος από ένα λειτουργό για την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου από τα κατεχόμενα έχει ιδιαίτερη σημασία για το τμήμα και με βάση αυτό ανέφερε ότι ο αιτητής χειρίστηκε περισσότερες τέτοιες υποθέσεις απ' ότι το ενδιαφερόμενο μέρος. Ο διευθυντής συνέχισε την παρουσίαση των υπηρεσιακών δεδομένων για τους δύο υποψηφίους και κατά τη συνεδρίαση της ΕΔΥ ημερ. 19.1.94. Σε σχέση με έρευνα που έκαμε για να διαπιστωθεί κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος προέβη σε καταγγελίες για λαθρεμπόριο το 1984, ο διευθυντής είπε ότι ζήτησε από τον τότε προϊστάμενο του ενδιαφερομένου μέρους "ο οποίος σημείωσε στην εμπιστευτική έκθεση του για το 1984 ότι ήταν εξαιρετος διότι έκαμε πολλές καταγγελίες για λαθρεμπόριο ζώων από τα κατεχόμενα" να κάνει έρευνα. Ο εν λόγω προϊστάμενος, σύμφωνα με το διευθυντή, δεν εντόπισε καμιά περίπτωση καταγγελίας παράνομης μεταφοράς ζώων από τα κατεχόμενα στην οποία προέβη το ενδιαφερόμενο μέρος κατά το 1984.

Προτού δώσει τη σύστασή του ο διευθυντής, η ΕΔΥ επαναβεβαίωσε την απόφασή της ότι ορισμένα μαθήματα που παρακολούθησε ο αιτητής δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως μεταπτυχιακές σπουδές και άρα δεν μπορούσαν να λογισθούν ως πλεονέκτημα με βάση το σχέδιο υπηρεσίας που προνοεί ότι μεταπτυχιακές σπουδές σε κατάλληλη ειδικότητα θα θεωρούνται πλεονέκτημα. Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκε ότι κατέχει το πλεονέκτημα λόγω του μεταπτυχιακού προσόντος του (Μ.Ρh στην Κτηνιατρική Επιστήμη). Ο διευθυντής προβαίνοντας στη σύστασή του επέλεξε τον αιτητή (δέστε Παράρτημα 8, σελ.16 και 17), επειδή κατά την άποψή του ο αιτητής είχε περισσότερη πείρα στην άσκηση καθηκόντων κτηνίατρου και ως προϊστάμενος κτηνιατρικών σταθμών και επειδή κατά την άποψή του είχε περισσότερη διοικητική και οργανωτική πείρα. Επίσης ο διευθυντής σύστησε τον αιτητή και λόγω υπεροχής του στις εκθέσεις για τα έτη 1981-1985 και στην αρχαιότητα.

Μετά την αποχώρηση του διευθυντή από τη συνεδρίαση η ΕΔΥ, αφού προχώρησε στην αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, έκρινε κατά πλειοψηφία (κ.κ. Εργατούδης, Κυριάκου και Μαρτίδης) με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε του άλλου υποψηφίου και τον επέλε-

Ξε ως τον πιο κατάλληλο για προαγωγή στην επίδικη θέση. Τα δύο άλλα μέλη (Πρόεδρος και κ. Καραγιώργης) υιοθετώντας τη σύσταση του διευθυντή υποστήριξαν την επιλογή του αιτητή.

Η αιτιολογία που δόθηκε για τις δύο επιλογές παρατίθεται στις σελ. 19 και 20 των πρακτικών και είναι η ακόλουθη: 5

“Τα τρία Μέλη (κ.κ. Εργατούδης, Κυριάκου και Μαρτίδης) που δεν μπόρεσαν να υιοθετήσουν τη σύσταση του Διευθυντή και επέλεξαν τον Τουμάζο Παύλο, αιτιολογώντας την απόφασή τους ανέφεραν ότι σ’ ό,τι αφορά την αξία οι δύο υποψήφιοι είναι σχεδόν ισάξιοι (με ελάχιστη υπεροχή του Γεωργίου), σε αρχαιότητα υπερτερεί ο Γεωργίου μόλις κατά 6 1/2 μήνες και τούτο ανάγεται στη δεκαετία του 1970, ενώ στα προσόντα υπάρχει σαφής υπεροχή του Τουμάζου, ο οποίος διαθέτει και το πλεονέκτημα. 10 15

Ο Πρόεδρος και ο κ. Καραγιώργης, αιτιολογώντας την απόφασή τους, ανέφεραν ότι ο Γεωργίου έχει ευρύτερη και μακρότερη πείρα από τον Τουμάζο και υπερέχει οριακά σε αξία, όπως τούτο αντικατοπτρίζεται και στις Ετήσιες Εμπιστευτικές Εκθέσεις. Παρόλο που κατέλαβε μόνιμη θέση το 1978, υπηρετούσε στις Κτηνιατρικές Υπηρεσίες ως έκτακτος από το 1972. Ο ουσιαστικός χρόνος ανάγεται στο 1985 και συνεπώς σε σχέση με τον Τουμάζο, έναντι του οποίου υπερέχει σε αρχαιότητα κατά 6 1/2 μήνες, έχει ουσιαστική υπεροχή σε προσφορά και πείρα, ιδιαίτερα αν αφαιρεθεί η περίοδος σπουδών του Τουμάζου. Η μακρόχρονη αυτή υπηρεσία του Γεωργίου και οι εμπειρίες του στη διοίκηση προσθέτουν στην αξία του και επειδή υπερτερεί και οριακά στην αρχαιότητα και έχει υπέρ του και τη σύσταση του Διευθυντή, θεωρείται ότι γενικά υπερέχει. Ασφαλώς ο Τουμάζος υπερέχει σε προσόντα, εφόσον έχει και μεταπτυχιακό προσόν, το προσόν αυτό όμως δε λειτουργεί ως πλεονέκτημα, αφού συνεκτιμώντας τα λοιπά στοιχεία υπερτερεί ο Γεωργίου.” 20 25 30

Η βασική επιχειρηματολογία του δικηγόρου του αιτητή επικεντρώθηκε γύρω από την παραγνώριση της σύστασης του διευθυντή από την πλειοψηφία της ΕΔΥ και την κατ’ ισχυρισμό έλλειψη της απαιτούμενης ειδικής αιτιολογίας. Αφού έγινε παραπομπή σε σχετική νομολογία αναφορικά με τη σημασία της σύστασης του διευθυντή και την ανάγκη παροχής ειδικής αιτιολογίας όπου το διοικητικό όργανο αποφασίζει να μην την ακολουθήσει, ο κ. Αγγελίδης ανέφερε συγκεκριμένα ότι όχι μόνο ο αιτητής υπερέχει με βάση την αξία και την αρχαιότητα, αλλά η πλειοψηφία της ΕΔΥ τε- 35 40

λούσε υπό πλάνη θεωρώντας κάτοχο του πλεονεκτήματος μόνο το ενδιαφερόμενο μέρος. Εφόσον, συνέχισε ο δικηγόρος του αιτητή, το σχέδιο υπηρεσίας δεν προσδιορίζει μεταπτυχιακό “τίτλο” ως πλεονέκτημα αλλά μεταπτυχιακές σπουδές, η αναφορά από την

5 πλειοψηφία της ΕΔΥ στο μεταπτυχιακό τίτλο του ενδιαφερομένου μέρους ως λόγο για την επιλογή του είναι πεπλανημένη και έπρεπε να θεωρηθεί ότι και ο αιτητής κατέχει το πλεονέκτημα αφού είχε παρακολουθήσει μαθήματα μετά το πτυχίο του.

10 Ο συνήγορος του αιτητή ισχυρίστηκε επίσης ότι έπρεπε να παραγνωρισθεί η εμπιστευτική έκθεση του ενδιαφερομένου μέρους για το 1984, εφόσον όπως αποδείχθηκε, το “εξαιρετος” που επήρε το ενδιαφερόμενο μέρος για το 1984 συναρτήθηκε με ανύπαρκτες καταγγελίες για λαθρεμπόριο.

15 Ο τελευταίος αυτός ισχυρισμός πρέπει κατά την άποψή μου να απορριφθεί ως ανυπόστατος. Ο προϊστάμενος του ενδιαφερομένου μέρους κατά το 1984 τον αξιολόγησε με “εξαιρετος”, αλλά όχι επειδή προέβη σε πολλές καταγγελίες για λαθρεμπόριο ζώων από

20 τα κατεχόμενα όπως λανθασμένα ανέφερε ο διευθυντής ενώπιον της ΕΔΥ. Ο προϊστάμενος προέβη μεταξύ άλλων στα εξής σχόλια στην έκθεση του 1984:

25 “Εκρίθη υπ’ εμού ως “εξαιρετος” για το έτος 1984 διότι: απέδωσε με αυταπάρηση και υπευθυνότητα, τυπικότητα και σχολαστικότητα στα ιδιάζοντα προβλήματα του ακριτικού περιφερειακού σταθμού Αθηναίου. Συνεργάσθη με τις αστυνομικές αρχές, με κίνδυνο πολλές φορές της ζωής του, για θέματα πρόληψης - λαθροείας μετακίνησης ζώων από τις Τουρκοκρατούμενες

30 περιοχές. Κρίνεται υπεύθυνος για θέματα της ειδικουότητός του.”

Από τα πιο πάνω δεν εξάγεται κατά την άποψή μου το συμπέρασμα ότι ο λόγος για τον οποίο το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκε

35 “εξαιρετος” από τον άμεσα ήταν επειδή αυτός έκαμε πολλές καταγγελίες για λαθρεμπόριο ζώων από τα κατεχόμενα και συνεπώς ορθά λήφθηκε υπόψη η εν λόγω έκθεση.

Κρίνω επίσης ότι οι ισχυρισμοί που σχετίζονται με το θέμα της κατοχής ή μη από τον αιτητή του πλεονεκτήματος του σχεδίου

40 υπηρεσίας είναι αβάσιμοι. Η ερμηνεία και εφαρμογή της σχετικής πρόνοιας του σχεδίου υπηρεσίας βαρύνει αποκλειστικά την ΕΔΥ και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην κρίση της αν η ερμηνεία που δόθηκε ήταν λογικά εφικτή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο αιτητής παρακολούθησε σειρά μαθημάτων διάρκειας 6 μηνών με

αλληλογραφία για θέματα που σχετίζονται με τροφοδηλητηριάσεις. Στο τέλος των μαθημάτων, τα οποία παρακολούθησαν και άλλα μέλη του προσωπικού του τμήματος, πτυχιούχοι και μη πτυχιούχοι, έγιναν και εξετάσεις. Ο αιτητής παρακολούθησε επίσης σεμινάρια σε θέματα σχετικά με τις αρμοδιότητες του τμήματος. Με βάση τα πιο πάνω κρίνω πως η απόφαση της ΕΔΥ ότι ο αιτητής δεν είχε το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας, δηλαδή μεταπτυχιακές σπουδές σε κατάλληλη ειδικότητα, ήταν εύλογα επιτρεπτή και δεν χωρεί επέμβαση από το Δικαστήριο.

Το ουσιαστικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η πλειοψηφία της ΕΔΥ που επέλεξε το ενδιαφερόμενο μέρος παραγνωρίζοντας τη σύσταση του διευθυντή υπέρ του αιτητή, έδωσε την απαιτούμενη ειδική αιτιολογία για την παραγνώρισή της. Ο μόνος λόγος που δόθηκε για την παραγνώριση της σύστασης του διευθυντή, ήταν όπως προκύπτει από τα πρακτικά, η κατοχή από το ενδιαφερόμενο μέρος του πλεονεκτήματος που προνοείται από το σχέδιο υπηρεσίας. Η αιτιολογία όμως αυτή δεν είναι κατά την άποψή μου επαρκής, έχοντας υπόψη τη σημασία που δίδεται από τη νομολογία στις συστάσεις του προϊσταμένου του τμήματος. Η σύσταση του διευθυντή αποτελεί ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την ΕΔΥ χωρίς να δοθεί ειδική αιτιολογία. Επίσης ο προϊστάμενος του τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης. (Δέστε μεταξύ άλλων *Hadjisavva v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 76 και *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106).

Στην προκειμένη περίπτωση ο διευθυντής σύστησε τον αιτητή μεταξύ άλλων και λόγω της κάποιας υπεροχής του σε αξία (έστω και οριακής), της υπεροχής του σε αρχαιότητα κατά 6 1/2 μήνες, και της μεγαλύτερης πείρας που απέκτησε όταν εργαζόταν ως ημερομίσθιος Βοηθός Κτηνιατρικός Λειτουργός και ως προϊστάμενος Κτηνιατρικού Σταθμού. Η κατοχή του πλεονεκτήματος από το ενδιαφερόμενο μέρος και η υπεροχή του στα προσόντα δεν συνιστά, κατά την άποψή μου, από μόνη της την απαιτούμενη ειδική αιτιολογία για παραγνώριση της σύστασης του διευθυντή.

Με βάση τα πιο πάνω η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.